

Inventering av skalbaggar knutna till tall i 10 utvalda naturvårdsobjekt i Blekinge län sommaren 2018

Rapport: 2020:3

Rapportnamn: Inventering av skalbaggar knutna till tall i 10 utvalda naturvårdsobjekt i Blekinge län sommaren 2018

Utgåva: Endast publicerad på hemsida

Utgivare: Länsstyrelsen Blekinge län, 371 86 Karlskrona

Hemsida: www.lansstyrelsen.se/blekinge

ISSN: 1651-8527

Författare: Sture Marklund

Kontaktperson: Marcus Törnberg, marcus.tornberg@lansstyrelsen.se

Länsstyrelsens rapporter: www.lansstyrelsen.se/blekinge/tjanster/publikationer

Innehållsförteckning

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	3
Sammanfattning	6
Uppdrag	6
Metodik	7
Rödlista	7
Skogshistoria – stormar - bränder	8
Objektbeskrivningar	9
HÖGASAND – Naturreservat och Natura 2000	9
Allmänt	9
Skalbaggsfaunan	9
Råd för skötsel och skydd	10
PRÄSTATALLET N Erikslund – Natura 2000	11
Allmänt	11
Skalbaggsfaunan	11
Råd för skötsel och skydd	12
ASPÖ SYD - Naturvårdsavtal	12
Allmänt	12
Skalbaggsfaunan	12
Råd för skötsel och skydd	13
ASPÖ NORR - Nyckelbiotop	13
Allmänt	13
Skalbaggsfaunan	13
Råd för skötsel och skydd	14
TALLET – Naturreservat och Natura 2000	14
Allmänt	14
Skalbaggsfaunan	15
Råd för skötsel och skydd	15
TATTAMÅLA – Nyckelbiotop, Naturreservat och Natura 2000	17
Allmänt	17
Råd för skötsel och skydd	17
HJÄRTSJÖMÅLA - Nyckelbiotop	18
Allmänt	18
Råd för skötsel och skydd	18
BÅLABACKEN Sternö - Naturreservat	19
Allmänt	19
Skalbaggsfaunan	19
Råd för skötsel och skydd	20
VÄSTRA TORSÖ – Natura 2000	20
Allmänt	20
Skalbaggsfaunan	20
Råd för skötsel och skydd	21
HALLANÄSET Åmmelången - Naturvårdsavtal	21

Allmänt	21
Skalbaggsfaunan	21
Råd för skötsel och skydd.....	22
Ett urval av naturvårdsintressanta vedskalbaggar funna vid inventeringen	24
Scydmorephes helvolus, en glattbagge, LC 2015	24
Ocyptus brunnipes, en kortvinge, LC 2015.....	24
Quedius (Velleius) dilatatus, bålgetingkortvinge, VU 2000, H2 -93, H2 -86	24
Quedius xanthopus, en kortvinge, LC 2015	24
Quedius microps, en kortvinge LC 2015.....	24
Mycetoporus lepidus, en kortvinge, LC 2015.....	24
Mycetoporus nigricollis, en kortvinge, LC 2015.....	24
Mycetoporus punctus, en kortvinge, LC 2015.....	25
Bisnius fimetarius, en kortvinge, LC 2015.....	25
Bisnius subuliformis, en kortvinge, LC 2015	25
Oxypoda brevicornis (umbrata), en kortvinge, LC 2015	25
Thamiaraea hospita, en kortvinge, H4 -93,.....	25
Phyllodrepa (Hapalarea) nigra, en kortvinge, LC 2015.....	25
Euplectus nanus, en klubbhornsbagge, LC 2015.....	25
Paromalus parallelepipedes, en stumpbagge, NT 2000	25
Carcinops pumilio, en stumpbagge, LC 2015	25
Margarinotus brunneus, en stumpbagge, NT 2010	26
Malthodes mysticus, en flugbagge, LC 2015	26
Malthodes crassicornis, en flugbagge, LC 2015.....	26
Hypoganus inunctus, blankknäppare, NT 2000	26
Ampedus sanguineus, en rödbeck, LC 2015	26
Selatosomus cruscatus, en knäppare, LC 2015	26
Xylophilus corticalis, en halvknäppare, H2 -86, NT 2015	26
Hylis cariniceps, en halvknäppare, NT 2000,	27
Hylis foveicollis, en halvknäppare, NT 2000,	27
Hylis olexai, en halvknäppare, NT 2000,.....	27
Trixagus leseigneuri, en småknäppare, LC 2015	27
Melanophila cyanea, blå praktbagge, LC 2015	27
Buprestis octoguttata, åttafläckig praktbagge, H4 -93, NT 2000.....	27
Anobium punctatum, strimmig trägnagare, LC 2015.....	27
Anobium rufipes, en trägnagare, LC 2015.....	28
Epuraea marseuli, en glansbagge, LC 2015	28
Carpophilus marginellus, en glansbagge, LC 2015.....	28
Ipidia binotata, en glansbagge, NT2010, VU 2000, H2 -93, H1 -86.....	28
Glischrochilus quadriguttatus, en glansbagge, NT 2005.....	28
Rhizophagus depressus, en barkglansbagge, LC 2015	28
Rhizophagus perforatus, en barkglansbagge, LC 2015	28
Cryptolesthes corticinus, en ritsplattbagge, LC 2015.....	28
Cryptophagus populi, en fuktbagge, H4 -93	29

Cryptophagus quercinus, en fuktbagge, NT 2010, H2 -93	29
Cryptophagus denticulatus (pseudodentatus), en fuktbagge, LC 2015	29
Atomaria analis, en fuktbagge, LC 2015	29
Atomaria pusillus, en fuktbagge, LC 2015.....	29
Enicmus transversus, en mögelbagge, LC 2015.....	29
Stephostethus alternans, en mögelbagge, H2 -93, NT 2010.....	29
Cartodere nodifer, en mögelbagge, LC 2015.....	29
Mycetophagus quadripustulatus, stor vedsvampbagge, NT 200030	
Euglenes oculatus, mörk ögonbagge, NT 2000.....	30
Euglenes pygmaeus, en ögonbagge, LC 2015 Tallet17,18,	30
Sphindus dubius, en slemsvampbagge, LC 2015	30
Aspidiphorus orbiculatus, en slemsvampbagge, LC 2015	30
Uloma culinaris, större sågsvartbagge, NT 2015	30
Pseudocistela ceramoides, orangevingad kamklobagge, H4 -9330	
Mycetochara axillaris, större svampklobagge, NT 2000	30
Cteniopos sulphureus, svavelbagge, LC 2015.....	31
Orchesia minor, liten brunbagge, NT 2015.....	31
Hallomenus binotatus, halsfläckad brunbagge, LC 2015	31
Wanachia triguttata, trefläckig brunbagge, H4 -93.....	31
Prionus coriarius, taggbock, NT 2015	31
Hylotrupes bajulus, husbock, LC 2015	31
Nothorina muricata, reliktbock, VU 2000, NT 2015	31
Hylobius pinastri, liten snytbagge, LC 2015	32
Dryophthorus corticalis, en vivel, VU 2015.....	32
Pityogenes trepanatus, trepanerad barkborre, LC 2015.....	32
Pityophthorus lichtensteini, brun tallgrenbagge, LC 2015	32
Dryocoetes villosus, ekbarkborre, NT 2000	32
ÖVRIGA INSEKTER	32
Vespa crabro, bålgeting, H2 -93,	32
Apatura iris, sälgskimmerfjäril, NT 2000, H3 -93	33
Råd inför det fortsatta arbetet i länet inom aktuella ÅGP för	
vedskalbaggar knutna till tall	33
Referenser	34
Bilaga 1	35
Karta över inventerade områden	35
Bilaga 2	36
Placering av fällor, koordinater enligt Sweref99TM	36

Sammanfattning

Denna inventering utfördes av Sture Marklund under sommaren 2018 med fällmetodik.

Inriktningen var skalbaggar knutna till tall inom tio naturvårdsobjekt i länet (se bilaga 1). Ett led i länsstyrelsens ÅGP-arbete. Sommaren bjöd på varmt väder vilket bör ha bidragit till goda fångster i de fönsterfällor vilka dominerat fällmaterialet. Vid inventeringen noterades att förekomsten av tallågor äldre än två år i allmänhet var god medan en stor brist på nydöd tallved var genomgående. Detta kan ha påverkat resultatet för arter knutna till nydöd tallved.

Vid inventeringen kunde inga av fokusarterna i de aktuella åtgärdsprogrammen för skalbaggar på tall dokumenteras. De var inte heller tidigare kända från länet varför resultatet i sig inte förvånar. Skalbaggsfaunan knuten till tallförekomst är generellt svag i sydligaste Sverige vilket har sin väsentliga förklaring i markanvändningshistoriken.

Vid inventeringen noterades fem rödlistade arter knutna till tallförekomst och fyra tidigare rödlistade arter. Sällsyntast bland de rödlistade arterna var viveln *Dryophthorus corticalis* (VU 2015), som togs i en fönsterfälla i Tallets naturreservat. Andelen naturvårdsintressanta arter knutna till lövbestånd var högre än de som knyts till tallmiljöer trots att fällorna var belägna i så optimala tallmiljöer som fanns att tillgå. Detta visar på lövskogsfaunans rika mångfald och populationstäthet i länet.

I rapporten beskrivs de inventerade objektens skogstillstånd, deras förekomst av skalbaggar och anges råd för skötsel och skydd. Beskrivningar av ett större urval av vid inventeringen funna naturvårdsintressanta skalbaggar presenteras. Vidare ges råd inför det fortsatta arbetet i länet med åtgärdsprogram för skalbaggar knutna till tallbestånd.

Uppdrag

Länsstyrelsen i Blekinge arbetar med åtgärdsprogrammen "Skalbaggar på nyligen död tall", "Skalbaggar på äldre död tall" samt "Jättepraktbagge". Inga av fokusarterna i dessa program har tidigare noterats i länet, men eftersom kunskapsläget bedömdes som svagt gavs nu i uppdrag att förbättra detta med följande syften:

- Öka kunskapen om utbredningen av skalbaggar på tall i Blekinge
- Inhämta kunskap för skötselåtgärder

Metodik

Inventeringen har föregåtts av detaljerade studier av flygbilder, litteratursök och studier i Artportalen. För inventeringen har i huvudsak fällmetodik nyttjats. Fyra fönsterfällor har utplacerats per naturreservat vilka kompletterats med en sidfallfälla i Höga Sand och en på Bålabacken. Fönsterfällorna bestod av en plexiglasskiva, 17x40 cm, placerad i stående läge vinkelrätt mot trädstam. Under fällan placerades ett plastkar fyllt med 50 % miljöglykol plus litet diskmedel. Sidfallfällan bestod av ett liknande plastkar fastsatt direkt mot en tallåga eller torrall, men utan fönsterfällans plexiglasskiva. Sammanlagt har således 42 fällor varit utplacerade i reservaten. Fällorna har varit utplacerade från den 4–6 juni till den 16–18 augusti 2018. Fällorna har varit placerade på torrallor och tallågor. Nydöd tallved var generellt en bristvara i objekten varför dessa miljöer är underrepresenterade i fällfångsterna.

Som komplement till fällfångsterna har gängse fältmetodik nyttjats, bland annat sållning, studier av särskilt intressanta habitat/substrat, gnagbilder och larv- och imagosök. Naturvårdsrelevanta artförekomster har lagts in i Artportalen. Fotodokumentation och noteringar av GPS koordinater har skett fortlöpande. Sommaren 2018 har varit ovanligt varm och torr. Värmen bör ha underlättat skalbaggnas flygaktivitet och gynnat fönsterfällfångster. Samtidigt kan torkan ha medfört att fungivora arter missgynnats.

Rödlista

Den svenska rödlistan redovisar de djur, växter och svampar som bedöms sakna långsiktigt livskraftiga populationer i landet. Sverige har genom ratificering av internationella konventioner åtagit sig att skydda sin biodiversitet. Därmed får rödlistan en stor effekt när det gäller prioriteringar av såväl direkta naturvårdssatsningar som hänsynstaganden i areella näringar och vid olika exploateringsföretag. I allmänhet talar man om rödlistan i ett nationellt perspektiv men den har också i en del fall regionaliserats. Dessutom finns rödlistor på det internationella planet. De första försöken till nationell rödlista för våra skogslevande insekter publicerades i boken faunavård i skogsbruket – den lägre faunan (Ehnström & Waldén 1986). Här användes ett system med sex klasser. Denna utkom sedan i något reviderad form i Entomologisk Tidskrift år 1987 och fick 1988 Naturvårdsverkets godkännande. Klasserna definieras i stort enligt nedan:

H0	Försvunnen
H1	Akut hotad
H2	Sårbar
H3	Sällsynt
H4	Hänsynskrävande
HG	Gränsfall

1993 utkom samma författare med en reviderad rödlistesammanställning. Från år 2000 har det vart femte år utkommit nya rödlistevertioner, vilka från detta datum nyttjar det av IUCN framtagna systemet för klassificering vilket framgår nedan. Eftersom förkortningarna baseras på engelska namn anges också dessa förutom de svenska.

RE	Nationellt utdöd (Regionally extinct)
CR	Akut hotad (Critically endangered)
EN	Starkt hotad (Endangered)
VU	Sårbar (Vulnerable)
NT	Nära hotad (Near threatened)
DD	Kunskapsbrist (Data deficient)

I rapporten hänvisas även till historiska rödlistebedömningar vilket underlättar jämförelser med tidigare utförda inventeringar. Det visar också på hur bedömningsläget kan förändras utifrån ny förbättrad kunskap om arternas utbredning och livsmiljökrav och om den utbredningsdynamik som de olika arterna uppvisar och som speglar anpassningar till ändrade klimatförhållanden, konkurrensförhållanden, predation, parasitism och till förändringar i de areella näringarna.

Skogshistoria – stormar - bränder

Tallen invandrade tidigt till landet efter den senaste istidens avslutning. Granen invandrade norrifrån så sent som för ungefär 500 år sedan medan boken invandrade i samband med klimatförsämringen vid järnålderns inträde ungefär 1500 f Kr. Människan har genom avverkningar, röjningar, anlagda bränder och skogsbete mer eller mindre kraftigt påverkat skogarna allt sedan jordbruk och boskapsskötsel introducerades (Niklasson & Nilsson 2004). Befolkningsökning och ökad handel medförde under 17 och 1800-talen ett ökat tryck på skogsresurserna. Kronprins Carls skogskarta från 1846 ger en god bild av var sammanhängande äldre skogar då fortfarande fanns i länet och landet. I länet var då breda kustområden redan skogfria och norr därom utbredd sig klenvuxna skogar som kunde producera bränn- och kolningsved. I huvudsak i gränstrakterna mot Småland fanns ännu timmerskogar. Den kraftiga efterfrågan på sågtimmer som gjorde sig gällande på världsmarknaden i slutet av 1800-talet medförde säkert här som i de flesta fall i de vidsträckta gammelskogarna i Norrland att också dessa rester i huvudsak försvann.

När det gäller historisk kontinuitet avseende tallskogarnas naturskogsnischer är således förutsättningarna för Blekinges del inte så goda. Under 1900-talet har dock återbeskogning skett i stor skala. Bok och tall har dock fått ge vika för gran på många håll. Men i princip finns nu tallskogar med hygglig konnektivitet i de norra och mellersta delarna av länet. Också i skärgårdarna har återbeskogning med tall skett. Rent generellt kan man säga att de ofta svårspredda naturskogsarterna behöver tid på sig för att återta förlorade positioner. En annan aspekt är att trots återtagen konnektivitet vad gäller tallskog kan tidigt skördade industriskogar aldrig ge upphov till naturskogarnas exklusiva nischer. Naturskyddade naturskogar som ligger som små fragment i industriskogslandskapet får på sikt betydande svårigheter att bevara sin artdiversitet. Antingen måste dessa vara av tillräcklig storlek för att kunna erbjuda kontinuitet i de specifika naturskogsnischerna eller då måste en tillräcklig grad av naturvårdshänsyn utvecklas i skogsbrukets matrix.

Stormfällningar sker med jämna mellanrum och i synnerhet i perioden november till januari. I de här inventerade områdena syns t ex spåren av stormarna Simone 27–28 oktober 2013, Egon 2 januari 2015, Gorm 30 november 2015 och Per 14 januari 2017, då det blåste 40 m/sek på Hanö. Gudrun som orsakade stora skador i Småland påverkade också skogarna i Blekinge om än i betydligt lägre grad. Tidigare har också stormar härjat och stormen Lena som kom redan 17–18 oktober år 1967 åstadkom mycket stormfällningar. I de undersökta objekten finns generellt bra tillgång till stormfällda tallar från de senaste femton åren men kontinuiteten längre bak i tiden är svag.

Brand hör till de naturliga störningarna i av människan opåverkade tallskogar. Tallskogens fauna är anpassad till denna störningsform som ger uppkomst till solöppna miljöer och rik tillgång på död ved. Brand har också sedan boskapsskötsel och åkerbruk introducerats i länet nyttjats av den agrara befolkningen för att påverka vegetationen. Sedan början av 1800-talet har storskaliga skogsbränder i stort sett upphört. I kombination med att den extensiva boskapsskötseln nu i praktiken upphört samt att granen gynnats i skogsbruket har skogstillståndet ändrats från relativt glesa solöppna skogar till slutna och skuggiga skogar. Detta har starkt missgynnat den till tallen knutna skalbaggsfaunan.

Objektbeskrivningar

Samtliga arter som nämns i rapporten har dokumenterats under denna inventering. Ett fåtal andra fynd finns omnämnda men med angivelse om att återfynd under inventeringen inte gjordes.

HÖGASAND – Naturreservat och Natura 2000

Allmänt

Naturreservatet har en area av 92 ha och har delvis också skydd som Natura 2000. Högasands naturreservat omfattar de sandiga och mestadels tallbevuxna delarna av litorinastrandvallen längs den nära tre kilometer långa sträckan mellan Eriksholm och Trolleboda. Litorinahavets strandlinje låg här c:a 8 meter över havets nuvarande nivå. Sanddyner bildas i havsnära blåsiga miljöer med mycket sand. Området är bevuxet med tallskog. I dynamrådets norra del finns några äldre tallar som enligt Länsstyrelsens beskrivning troligen är kring 300 år gamla. Själva dynamrådet blev i början av 1900-talet planterat med en främmande, lågväxt tallart, troligen bergtall. Tallskogen i övrigt bedöms vara 80–100 år gammal och utgörs av svensk tall. Enstaka torrtallar och yngre tallågor finns i området. Av nydöd tall observerades bara några nedfallna grenar samt en grövre toppdel från en vägtall.

Områdets äldre tallbestånd förefaller ha varit fragmenterat från sammanhängande äldre tallskogar åtminstone under perioden 1700–1800-talet. På 1840-talet anges på Prins Carls karta att avståndet till timmerskog i nordväst är c:a 25 km. Ett sannolikt kontinuitetsbrott vad gäller tillgång till torrtallar och tallågor bedöms ha varit ett avgörande problem för den till tallmiljöer naturskogsbundna insektsfaunans bevarande i området. Ett konnektivitetsbrott till sammanhängande äldre tallskog bedöms vidare vara ett avgörande hinder för den till naturtallskogar bundna insektsfaunans invandring till och etablering i området.

Skalbaggsfaunan

Bland mer ovanliga skalbaggsarter noterade vid inventeringen av Högasand kan nämnas glansbaggen *Ipidia binotata* (NT 2010, VU 2000, H2 -93), åttafläckig praktbagge *Buprestis octoguttata* (NT 2000), *Cryptolestes corticinus* (LC), mörk ögonbagge *Euglenes oculatus* (NT 2000), trefläckig brunbagge, *Wanaachiatriguttata* (H4 -93), stor vedsvampbagge *Mycetophagus quadripustulatus* (NT 2000) och halvknäpparna, *Hylis foveicollis* (NT 2000) och *Hylis olexai* (NT 2000). Flera av dessa arter hör dock huvudsakligen till lövskogsfaunan och endast *Ipidia quadrinotata*, *Buprestis octoguttata*, *Cryptolestes corticinus* och *Wanachia triguttata* är i huvudsak knutna till tallmiljön. I Artportalen finns uppgift om äldre gnagspår av reliktskock *Notorhina muricata* (VU 2000, NT 2015). Någon notering av arten gjordes dock inte under inventeringen.

Bland mer lättspredda vedskalbaggar i tallskog funna i Högasand kan nämnas, timmerman, *Acanthocinus aedilis*, brun barkbock, *Arhopalus rusticus*, bitbock, *Spondylis buprestoides*, fläckhornad blombock, *Anoplopera maculicornis*, blodröd blombock, *Anoplopera sanguinolenta*, mjuk trägnagare, *Ernobius mollis*, dödsbud (envis trägnagare) *Hadrobregmus pertinax*, större mörghorre *Tomicus piniperda*, mindre mörghorre *Tomicus minor*, trepanerad barkborre *Pityogenes trepanatus*, fyrtandad barkborre *Pityogenes quadridens*, trubbtandad barkborre, *Orthotomicus proximus*, vedbaggen, *Rhyncolus elongatus*, större tallvivel *Pissodes pini* och rödrocken *Ampedus balteatus*. Under tallbark och i miljön vid basen av torrtallar kan man hitta många kortvingar t ex *Oxypoda brevicornis*, *Bisnius fimetarius*, *Placusa atrata*, *Placusa depressa*, *Phloeopora corticalis*, *Quedius mesomelinus* och *Mycetoporus punctus*. Andra småbaggar som man hittar i denna miljö är t ex *Aspidiphorus orbicularis*, *Corticaria fuscula*, *Enicmus rugosus*, *Ennearthron cornutum*, *Sulcacis fronticollis*, *Dromius agilis*, *Carpophilus marginellus* och *Margarinotus brunneus*.

Trots att fällorna var placerade i goda tallmiljöer infångades också många andra arter som hör till lövträdsfaunan till exempel lövträdslöparen, *Rhagium mordax*, glansbaggen, *Cryptarcha strigata* och ristbaggen, *Anaspis flava*.

Råd för skötsel och skydd

I den slutna tallskogen kan med fördel ljushuggningar göras varvid avverkningsavfallet läggs i faunadepåer i solexponerat läge. Detta bör ske successivt för att ge kontinuitet i tillgång på nydöd tallved. Efter en period på cirka 50 år kan området lämnas för fri utveckling varvid den interna dynamiken bör ombesörja tillräcklig ljusöppenhet och produktion av nydöd tallved. Inslag av lövträd kan tolereras främst i åkerbrynen. Upprättande av en grön infrastruktur som möjliggör konnektivitet med andra äldre talldominerade skogar är ett långsiktigt önskemål. När det gäller olika tallarter verkar det inte som om arttillhörigheten spelar så stor roll för vedskalbaggsfaunan.

PRÄSTATALLET N Erikslund – Natura 2000

Allmänt

Prästatallet ägs av kyrkan och har ett privat skydd som kyrkoreservat. Det ingår också i EU-s nätverk av skyddade områden Natura 2000. Natura 2000-området är delvis sammanfallande med detta skydd i Högasand-området. Området har under århundraden påverkats av mänskliga aktiviteter. Inte minst under 1600-talet då Kristianopel var en betydelsefull stad och befästning i Danmark. Kristianopels prästgård, Eriksholm, har sedan den tiden legat strax söder om Prästatallet vilken mark hört till prästgården. Prästatallet är bevuxet med gammal, grov tallskog med god förekomst av torrträd och grova tallågor av såväl äldre typ som från de senaste stormarna för tre-fyra år sedan. Beståndet är i nuläget slutet och relativt skuggigt. Det har tidigare med största sannolikhet varit betat och haft större öppenhet. I nuläget finns gott om goda miljöer för tallbunden fauna, men historiska kontinuitetsproblem och konnektivitetsproblem bedöms vara likartade med läget för det intilliggande Högasand.

Skalbaggsfaunan

Bland mer naturvårdsintressanta arter funna vid inventeringen kan nämnas halvknäpparen *Hylis foveicollis* (NT 2000), mörk ögonbagge *Euglenes oculatus* (NT 2000), mögelbaggen *Atomaria analis* (LC 2015) och svavelbaggen *Cteniopus sulphureus* (LC 2015). Andra arter som helt eller i huvudsak hör till tallmiljön är mindre mörkborre *Tomicus minor*, barkborrarna *Pityogenes quadridens*, *Pityogenes trepanatus* och *Ortothomicus proximus*, vedviveln *Rhyncolus elongatus*, bruna barkbocken *Arhopalus rusticus*, gulröd blombock *Stictoleptura rubra*, snyttbaggen *Hylobius abietis* och knäpparna *Melanotus castanipes* och *Ampedus balteatus*.

Arter med bredare preferens och dragning åt lövträdsmiljöer är *Stenocorus meridianus*, *Rhagium mordax*, *Trixagus dermestoides*, *Triplax russica*, *Diaperis boleti*, *Ctesias serra*, *Anisotoma humeralis*, *Anaspis thorasica*, *Salpingus castaneus*, *Ptilinus pectinicornis*, *Enicmus testaceus*, *Rhizophagus parvulus*, *Dromius quadrimaculatus*, *Cteniopus flavus* och *Soronia grisea*. I blommor i området ses ofta guldbaggar. Av dessa lever i murket trä larver till *Cetonia aurata* medan dess släkting *Potosia cuprea* lever som larv i myrstackar.

Råd för skötsel och skydd

I brist på kunskaper om övriga trädslags värde för insektsfaunan är det svårt att råda till ett borttagande av dessa även om detta principiellt skulle ge bättre solexponering. Intern dynamik kommer också att periodvis och lokalt öka solexponeringen. Nyttillkommen grov, död tallved kan med fördel placeras i solexponerat läge intill vägarna och brynen i området. Rådet vad gäller grön infrastruktur i föregående objekt gäller även detta. Området bör ges naturreservatsskydd för att ge rådighet över skötseln.

ASPÖ SYD - Naturvårdsavtal

Allmänt

Ett naturvårdsavtal om 7,6 ha, helt talldominerad, och med ett sparsamt inslag av ek, asp, vårtbjörk, rönn och sälg. Tallarna är relativt lågvuxna och spärrkroniga. Enstaka äldre tallar förekommer. Enstaka torrtallar förekommer också samt ett mindre inslag av tallågor. Huvuddelen av tallbeståndet bedöms vara under 80 år gammalt. Sannolikt lider området av kontinuitetsbrott vad gäller tallmiljöer uppkommit under 17-1800-talet.

Skalbaggsfaunan

Bland sällsyntare arter funna vid inventeringen kan nämnas bålgetingkortvingen *Quedius dilatatus* (VU 2000, H2 -93, H2 -86), kortvingen *Ocypus brunneus* (LC), kortvingen *Quedius xanthopus* (LC), trefläckig brunbagge *Abdera triguttata* (H4 -93), halvknäpparen *Hylis olexai* (NT 2000), rödrocken *Ampedus sanguineus* (LC), ekbarkborren *Dryocoetus villosus* (NT 2000), barkglansbaggen *Rhizophagus perforatus* (LC) och trepanerad barkborre *Pityogenes trepanatus* (LC). Av dessa hör endast rödrocken och den trepanerade barkborren till den utpräglade tallfaunan.

Andra här noterade arter som hör till tallfaunan är bruna barkbocken *Arhopalus rusticus*, tallkvistbocken *Pogonochaerus fasciculatus*, blodröda blombocken *Anoplodera sanguinolenta*, bruna tallgrenbaggen *Pityophthorus lichtensteini*, myrbaggen *Thanasimus formicarius*, håriga barkborren *Dryocoetus autographus*, trubbtandade barkborren *Orthothomicus proximus* och vedviveln *Rhyncolus elongatus*.

Arter som har mer dragning åt lövskog är fuktbaggen *Cryptophagus scanicus*, trädbasbaggen *Salpingus castaneus*, trädsvampbaggen *Triplax russica*, brokiga svampsvartbaggen *Diaperis boleti* och glansbaggarna *Soronia grisea* och *Cryptarcha strigata*.

Råd för skötsel och skydd

Området bör ges strikt formellt skydd och kan lämnas för fri utveckling med intern dynamik.

ASPÖ NORR - Nyckelbiotop

Allmänt

En nyckelbiotop om 11,3 ha belägen på en bergknalle på Aspös nordvästra del. Området är bevuxet med ett glest tallbestånd bestående av lågvuxna, sol och vindexponerade tallar med svagt inslag av ek och bok. God förekomst av torrtallar och tallågor. Bedömningen var likartad också för 14 år sedan vid nyckelbiotopsinventeringen. Sannolikt lider området av kontinuitetsbrott, vad gäller tallförekomst, uppkommit under 1700–1800-tal.

Skalbaggsfaunan

Bland mer intressanta arter kan nämnas blankknäpparen *Hypoganus inunctus* (NT 2000), trepanerad barkborre *Pityogenes trepanatus* (LC), blå praktbagge *Phaenops cyaneus* (LC), halsfläckad brunbagge *Hallomenus axillaris* (LC), liten snytbagge *Hylobius pinastri* (LC), kortvingarna *Mycetoporus nigricollis*

(LC) ny för Blekinge, *Mycetoporus lepidus* (LC) och *Bisnius subuliformis* (LC). Av dessa är endast *Pityogenes trepanatus*, *Phaenops cyaneus* och *Hylobius pinastri* bundna till tallmiljön.

Andra arter som är knutna till tall är blodröda blombocken *Anoplodera sanguinolenta*, knäpparen *Ampedus balteatus*, bruna tallgrenbaggen *Pityophthorus lichtensteini*, trubbtandade barkborren *Orthothomicus proximus*, mjuka trägnagaren *Ernobius mollis* och trädbasbaggen *Spaeriesthes castaneus*. Knutna till lövinslaget i skogen är bl a hagtornsbocken *Clytus arietis*, föränderliga barkbocken *Phymatodes testaceus*, brunbaggen *Orchesia micans*, ristbaggarna *Anaspis flava* och *Anaspis thorasica*, glansbaggen *Cryptarcha strigata*, brokiga svampsvartbaggen *Diaperus boleti*, kamhornade trägnagaren *Ptilinus pectinicornis* samt mögelbaggen *Corticicaca gibbosa*.

Råd för skötsel och skydd

Området bör ges formellt skydd och kan lämnas för fri utveckling med intern dynamik.

TALLET – Naturreservat och Natura 2000

Allmänt

Tallet är ett 16,4 ha stort område fredat som naturreservat. Det ingår också i EU-s nätverk av skyddade områden Natura 2000. Större delen av Tallet har varit frivilligt fredat av markägaren sedan 1884. Det första formella skyddet för en del av området genomfördes 1961. År 2004 utökades naturreservatet till den avgränsning som gäller idag och som även sammanfaller med Natura 2000-området. Tallet har uppkommit efter en bränna vid 1800-talets början och har därefter fått utvecklas fritt. Området består av äldre, grov och högvuxen naturskog av gran och tall. Rik förekomst av torrtallar och tallågor. Beståndet som sådant saknar dock kontinuitet bakåt i tiden före 1800 och när Talletbeståndet mognat in i naturskogsstadiet var sannolikt konnektiviteten till äldre tallmiljöer i närheten bruten.

Skalbaggsfaunan

Bland förekomst av mer naturvårdsintressanta arter kan nämnas viveln *Dryophthorus corticalis*, (VU 2015), halvknäpparen *Hylis olexai* (NT 2000), fuktbaggen *Cryptophagus populi* (H4 -93), *Cryptophagus quercinus* (NT 2000), småknäpparen *Trixagus lesseugneri* (LC), glansbaggen *Ipidia bipunctata* (NT 2010, VU 2000, H2 -93), trepanerad barkborre *Pityogenes trepanatus* (LC), rödrocken *Ampedus sanguineus* (LC), vedviveln *Rhyncolus elongatus* (LC), brunbaggen *Hallomenus axillaris* (LC), ögonbaggen *Euglenes pygmaeus* (LC) och slemsvampbaggen *Sphindus dubius* (LC). Av dessa hör *Dryophthorus*, *Pityogenes trepanatus*, *Ampedus sanguineus* och *Rhyncolus elongatus* till tallfaunan. *Ipidia* kan också leva under tallbark men som många andra arter har den etablerat bredd i sina habitatkrav.

Andra här förekommande arter som hör till tallfaunan är bruna barkbocken *Arhopalus rusticus*, bitbocken *Spondylis buprestoides*, timmermannen *Acanthocinus aedilis*, barrskogslöparen *Rhagium inquisitor*, blodröda blombocken *Anoplodera sanguinolenta*, vedviveln *Rhyncolus ater*, snytbaggen *Hylobius abietis*, barkglansbaggen *Rhizophagus ferrugineus* och dödsbudet (envis trägnagare) *Hadrobregmus pertinax*.

På svampar och lövträdbark noterades brokig svampsvartbagge *Diaperis boleti*, svampborraren *Ennearthron cornutum*, småknäpparen *Trixagus dermestoides*, klibbtickgnagaren *Dorcatoma punctulatus* och svampsvartbaggen *Bolitophagus reticulatus*. I en av fönsterfällorna fångades också ett exemplar av sälgskimmerfjäril, *Apatura iris*, som är en nykomling i vår natur och under etablering i Sydsverige. Det är en av våra största dagfjärilar.

Råd för skötsel och skydd

Möjliga utvidgningar av det formella skyddets geografiska avgränsning bör övervägas. Kvalitén i tillkommande area behöver inte nödvändigtvis hålla samma nivå som det befintliga reservatet. Vanlig talldominerad mark kan ingå och möjligheterna att skapa bränningsbara ytor bör ingå i utvärderingen inför detta. I det befintliga reservatet föreslås att intern dynamik skall gälla. Om gran skall efterhållas bör en inventering av skalbaggar knutna till gran i området först utföras.

TATTAMÅLA – Nyckelbiotop, Naturreservat och Natura 2000

Allmänt

Nyckelbiotopen har en areal av 3,5 ha och hyser en äldre, naturskogspräglad skog dominerad av tall med betydande inslag av bok samt i lägre delar även av gran. Enstaka, björkar, klubbalar och ekar förekommer. God förekomst av torrtallar och tallågor. Sentida lågakontinuitet verkar god, den historiska är svårbedömd. Nyckelbiotopen ingår i ett av länets större naturreservat.

Skalbaggsfaunan

Bland mer naturvårdsintressanta skalbaggsarter med förekomst i nyckelbiotopen kan nämnas halvknäpparen *Hylis olexai* (NT 2000), kortvingen *Thamiaraea hospita* (H4 -93), glansbaggen *Glischrochilus quadriguttatus* (NT 2005), mörka ögonbaggen *Euglenes oculus* (NT 2000) samt halssläckade brunbaggen *Hallomenus binotatus* (LC).

Av arter knutna till tall kan nämnas bitbocken *Spondylis buprestoides*, dödsbudet (envis trägnagare) *Hadrobregmus pertinax*, svarta tallbastborren *Hylastes brunneus*, vedviveln *Rhyncolus ater* och kortvingen *Nudobius lentus*.

Bland lövskogsanknutna skalbaggar noterades dessutom glansbaggen *Cychramus luteus*, fuktbaggen *Cryptophagus scanicus*, mögelbaggen *Lathridius hirtus*, svampborraren *Ennearthron cornutum* ritsbaggen *Anaspis thorasica* och kortvingen *Quedius maurus*.

Råd för skötsel och skydd

Fri utveckling med intern dynamik rekommenderas.

HJÄRTSJÖMÅLA - Nyckelbiotop

Allmänt

Nyckelbiotop med en areal av 8,4 ha. Skogen är helt talldominerad med endast enstaka inslag av bok, ek, vartbjörk och gran. Sparsam förekomst av torrtallar och svag förekomst av tallågor.

Skalbaggsfaunan

Bland mer naturvårdsintressanta skalbaggsarter funna i objektet kan nämnas liten brunbagge *Orchesia minor* (NT 2015), halvknäpparen *Hylis olexai* (NT 2000), glansbaggen *Glischrochilus quadriguttatus* (NT 2005), orangevingad kamklobagge *Pseudocistela ceramboides* (H4-93), robust ticknagare *Dorcatoma robusta* (H4 -93), flugbaggen *Malthodes mysticus* (LC), halsfläckad brunbaggen *Hallomenes binotatus*, kortvingarna *Oxypoda umbrata* (LC), *Phyllodrepa nigra* (LC) och *Bisnius subuliformis* (LC). Huvudparten av dessa arter gynnas mest av lövinslaget i skogsbeståndet. Med tanke på beståndsstrukturen torde kamklobaggen i det här objektet utvecklas i murknande tallved.

Andra arter som hör till tallbeståndet är blodröda blombocken *Anoplodera sanguinolenta*, knäpparen *Ampedus balteatus* och myrbaggen *Thanasimus formicarius*.

Bland övriga lövskogsarter och fungivorer kan nämnas långhorningarna *Rhagium mordax* och *Leptura quadrifasciata*, brunbaggen *Orchesia micans*, trädsvampborraren *Cis comtus*, brokiga svampbaggen *Diaperis boleti*, trädsvampbaggen *Triplax russica*, glansbaggen *Epuraea aestiva*, borstbaggen *Dasytes plumbeus*, flugbaggarna *Rhagonycha lignosa* och *Malthinus flaveolus*, mögelbaggen *Enicmus rugosus*, kortvingen *Phyllodrepa nigra* och knäpparen *Ampedus pomorum*.

Råd för skötsel och skydd

Objektet bör lämpligen ges formellt skydd och kan lämnas för fri utveckling med intern dynamik. Trots att tallen helt dominerar trädbeståndet hyser artstocken bland skalbaggsarna en stark slagsida mot lövträdsarter. Ett sätt att stödja skalbaggsfauna knuten till tall vore att aktivt införa arter som man vill främja. Än så länge är dock tillgången på död tallved för liten för att detta skall kännas meningsfullt. Inventeringen indikerar förekomst av rik lövskogsfauna i omgivningarna. Resultatet här speglar, p.g.a. hur fällorna placerats, endast s k "turister" bland lövskogsbaggsarna, men de dominerar ändå helt över den tallbundna faunan. Att i närområdet söka fram och formellt skydda kärnområden för lövskogsbaggsarna känns högprioriterat.

BÅLABACKEN Sternö - Naturreservat

Allmänt

Bålabacken utgör naturreservatet Sternös östra del. Det utgörs av en bergsklack som länge nyttjats som militärt område. Området är beklätt med skog dominerad av ek och bok i de nedre delarna och av tall i de övre. De övre delarna är relativt öppna med ett buskskikt bestående av en, nypon, kaprifol, björnbär mm. I tallskogen finns rikligt med döda torrträd och en del lågor i huvudsak med ursprung i de senaste årens stormar.

Skalbaggsfaunan

Av mer naturvårdsintressanta skalbaggar med förekomst i området kan nämnas halvknäpparen *Hylis cariniceps* (NT 2000), ritsplattbaggen *Cryptolestes corticinus* (LC), mögelbaggarna *Atomaria pusillus* (LC), *Atomaria analis* (LC) och *Stephostethus alternans* (H2 -93, NT 2010), kortvingen *Thamiaraea hospita* (H4 -93), stumpbaggarna *Paramalus parallelepipedes* (NT 2000) och *Carcinops pumilio* (LC) större sågsvartbaggen *Uloa culinaris* (NT 2015), större svampklobaggen *Mycetochara axillaris* (NT 2000), mörka ögonbaggen *Euglenes oculatus* (NT 2000), barkglansbaggen *Rhizophagus depressus* (LC) och reliktbocken *Nothorina muralis* (VU 2000, NT 2015).

Bland andra arter som är knutna till tall kan nämnas brun barkbock *Arhopalus rusticus*, bitbock *Spondylus buprestoides*, rödrocken *Ampedus balteatus*, mjuk trägnagare *Ernobius mollis*, strimmig trägnagare *Anobium punctatum*, klubbhornsbaggen *Euplectus nanus*, vedviveln *Rhyncholus elongatus* och trubbtandad barkborren *Orthothomicus proximus*.

Från lövskogsfaunan noterades föränderlig barkbock *Phymatodes testacea*, kortvingarna *Phloeopora testacea*, *Placusa depressa*, *Atheta palleola*, och *Aleochara sparsa*, fuktbaggarna *Atomaria pusillus* och *Atomaria analis*, trädsvampborraren *Sulcaxis fronticollis*, svartbaggen *Isomira murina*, ritsbaggarna *Anaspis flava* och *Anaspis thoracica*, svampborraren *Ennearthron cornutum* samt mögelbaggarna *Enicmus transversus*, *Enicmus rugosus*, *Corticaria fuscata* och *Corticaria ferruginea*.

Råd för skötsel och skydd

Området kan få utvecklas fritt med intern dynamik.

VÄSTRA TORSÖ – Natura 2000

Allmänt

Området har en area av 33,9 ha och ligger strax innanför Västra Torsöviken på Listerlandet. Det hyser bestånd av talldominerade skyddsskogar på fossila flygsanddyner. Området ligger på tidigare utmarker. Den höga nyttjandegraden av Listerlandets sandmarker ledde under 1700- och 1800-talen till accelererande sandflyktsproblem. År 1871 övertog staten flygsandfältet vid Torsö från de privata markägarna, inhägnade området för att hålla betesdjur ute och påbörjade jobbet med att binda sanden genom tånggödsling, odling av strandråg och plantering av främst vanlig tall och bergtall. Senare planterades även andra tallsorter, bland annat svarttall och cembratall. Idag finns i delar av området även ett mer eller mindre stort inslag av gran, björk, bok och ek. Området är relativt fattigt på död ved. Öppen sand finns främst längs vissa stigar, längs en kraftledning och i det västra dynområdet. Området ligger i direkt anslutning till en välbesökt sandstrand och till två områden med fritidshusbebyggelse. År 1993 köpte Sölvesborgs kommun skyddsskogen av staten/Domänverket. Tallbeståndet i öster är högvuxet, grovt och här finns sentida torrakor och lågor. Tallbeståndet på dynerna i väster är lågvuxet och tillgången på död ved är svag. Beståndet i väster är varmare än det mer beskuggade östra beståndet.

Skalbaggsfaunan

Bland naturvårdsintressanta arter funna vid inventeringen kan särskilt nämnas halvknäpparna *Hylis foveicollis* (NT 2000) och *Hylis olexai* (NT 2000), fuktbaggen *Cryptophagus populi* (H4 -93), glattbaggen *Scydmorephes helvolus* (LC), trepanerade barkborren *Pityogenes trepanatus* (LC) och taggbocken *Prionus coriarius* (NT 2015). Stumpbaggen *Plegaderus saucius* (NT 2015) är sedan tidigare funnen i området (Artportalen).

Bland andra arter som hör till tallfaunan kan nämnas bruna barkbocken *Arhopalus rusticus*, barrträdslöparen *Rhagium inquisitor*, bitbocken *Spondylis buprestoides*, dödsbudet (envis trägnagare) *Hadrobregma pertinax*, strimmiga trägnagaren *Anobium punctatum*, svampklobaggen *Mycetochara linearis*, stumppbaggen *Plegaderus vulneratus*, ängrarna *Ctesias serra* och *Dermestes murinus*, större mörkborren *Tomicus piniperda*, håriga dvärgbörren *Crypturgus hispidulus*, randiga vedborren *Trypodendrum lineatum*, trubbtandade barkborren *Orthothomicus proximus* och vedvivlarna *Rhyncolus elongatus* och *Rhyncolus ater*.

Till lövskogsfaunan hör trädsvampborraren *Sulcaxis fronticollis*, kortvingen *Phyllodrepa floralis* och fuktbaggen *Cryptophagus populi*.

Råd för skötsel och skydd

Området ligger nära tät fritidsbebyggelse och välbesökt badstrand. Det innebär att besöksstrycket kan bli stort och nyttjandet av området bör därför regleras genom bestämmelser i naturreservatsbeslut. Det är viktigt att inte död ved eldas upp eller borttransporteras. Skogen bör få utvecklas fritt med intern dynamik. Såväl bok- som tall är värdefulla för insektslivet. Graninslaget bör avverkas.

HALLANÄSET Åmmelången - Naturvårdsavtal

Allmänt

En bergig udde i sjön Åmmelången där ett naturvårdsavtal om 4,9 ha slutits. Udden är beväxt med en äldre blandskog dominerad av tall och bok. Sparsamt inslag av torrtallar och tallågor förekommer. Den döda veden har ett sentida ursprung. Objektet ligger i ett kluster av formellt naturskydd. Kontinuitets- och konnektivitetsbehoven är ändå förhållandevis gynnsamma i ett landskapsperspektiv.

Skalbaggsfaunan

Bland intressantare arter i fångsten kan nämnas halvknäpparna *Xylophilus corticalis* (NT 2010), *Hylis foveicollis* (NT 2000) och *Hylis olexai* (NT 2000), ögonbaggarna *Euglenes oculus* (NT 2000), och *Euglenes pygmaeus* (LC), flugbaggen *Malthodes crassiformis* (LC), den trepanerade barkborren *Pityogenes trepanatus* (LC), kortvingarna *Quedius microps* (LC) och *Thamniaraea hospita* (H4 -93), trägnagaren *Anobium rufipes* (LC), glansbaggarna *Glischrochilus quadriguttatus* (NT 2005) och *Epuraea marseuli* (LC), brunbaggen *Hallomenus binotatus* (LC), knäpparen *Corymbites cruscatus* (LC) och mögelbaggen

Cartodere nodifer (LC). Huvuddelen av dessa arter får tillskrivas bokmiljön. Bara den trepanerade barkborren är en tallanknuten art.

Bland andra tallanknutna arter kan nämnas barrträdslöparen *Rhagium inquisitor*, bruna barkbocken *Arhopalus rusticus*, strimmiga trägnagaren *Anobiun punctum*, vedvivlarna *Rhyncolus ater* och *R. elongatus* samt den trubbtandade barkborren *Ortothomicus proximus*.

Bland lövskogsbaggar noterades förekomst av lundbocken *Stenocorus meridianus*, glansbaggarna *Cryptarcha strigata*, *Glischrochilus hortensis* och *Epuraea marseuli*, kortvingarna *Quedius maurus*, och *Q. microps*, ritsbaggen *Anaspis frontalis*, tjuvbaggen *Ptinus subpilosus* och fuktbaggar *Cryptophagus scanicus*, *Enicmus rugosus* och *Cartodere nodifer*.

Råd för skötsel och skydd

Områdets topografi skapar varierade ljusförhållanden. Rent allmänt tenderar dock skogen att sluta sig och bli för skuggig för tallfaunan. Värdena i området är också knutna till lövinslaget framförallt bokinslaget. En lämplig balans mellan tall och bok, öppenhet och slutenhet bör eftersträvas. Skulle granen framdeles tränga in i området bör den hållas efter. Området kan med fördel ges naturreservatsskydd för att ge full råddighet över skötselinsatser samt skydd genom lämpligt utformade föreskrifter. Det är viktigt att död ved inte tas bort från området.

Ett urval av naturvårdsintressanta vedskalbaggar funna vid inventeringen

De allmänna uppgifterna om utbredning och levnadsförhållanden är i huvudsak hämtade från Artdatabankens Artdatuppgifter. I övrigt ges hänvisningar till referens.

Scydmorephes helvolus, en glattbagge, LC 2015

Lever som rovdjur under barken på i huvudsak lövträd. Vid inventeringen hittades arten i fönsterfälla på liggande, halvdöd, men ännu levande, grov tall i objektet västra Torsö. I Artportalen finns åtta fyndlokaler inrapporterade från länet.

Ocypus brunnipes, en kortvinge, LC 2015

Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i objektet Aspö Syd. I Artportalen finns sju fyndlokaler angivna från länet.

Quedius (Velleius) dilatatus, bålgetingkortvinge, VU 2000, H2 -93, H2 -86

Bålgetingskortvingen lever i anslutning till bålgetingbon. Den har en sydostlig utbredning i landet med nordgräns i Mälardalen. Vid inventeringen noterades arten i fönsterfälla i objektet Aspö Syd. Som framgår av den historiska rödlistebedömningen var arten mycket sällsyntare under den period när bålgetingspopulationen svackade. Skulle perioder med kallare somrar inträffa kommer bålgetingkortvingens populationen att minska i takt med bålgetingens minskning.

Quedius xanthopus, en kortvinge, LC 2015

Arten lever på trädlågor, under död bark och på vedsvamp (Palm 1959). Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Aspö Syd. Anses vara skuggynnad (Jonsell & Eriksson 2001). I Artportalen finns fyra fyndlokaler angivna från länet.

Quedius microps, en kortvinge LC 2015

Lever på död ved nära fågelbon i hålträd etc. (Palm 1959) Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Hallanäset. I Artportalen finns fem fyndlokaler angivna från länet.

Mycetoporus lepidus, en kortvinge, LC 2015

En Karnivor som huvudsakligen hör till skogslandskapet. Vid inventeringen funnen i nyckelbiotopen i objektet Aspö Norr. I Artportalen finns sex fyndlokaler angivna från länet.

Mycetoporus nigricollis, en kortvinge, LC 2015

Arten är karnivor och hör främst till jordbrukslandskapet. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i nyckelbiotopen i objektet Aspö Norr. I Artportalen finns närmaste fyndlokaler på Öland och i Skåne

Mycetoporus punctus, en kortvinge, LC 2015

Arten är en karnivor som kan förekomma i olika miljöer. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i Högasandreservatet. I Artportalen finns fyra förekomstrapporter från länet i huvudsak belägna i länets sydvästra del.

Bisnius fimetarius, en kortvinge, LC 2015

Lever som karnivor i multnande svampar, kompost, spillning, vid trädsaft etc. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i Högasandreservatet. I Artportalen finns tio fyndlokaler angivna från länet.

Bisnius subuliformis, en kortvinge, LC 2015

En karnivor som lever i skogsmiljö. Vid inventeringen noterades arten i fönsterfällor i objekten Hjärtsjömåla. I Artportalen finns tre förekomstlokaler angivna från länet. Hallanäset 40, Hjärtsjömåla 22 Aspö Norr

Oxypoda brevicornis (umbrata), en kortvinge, LC 2015

Arten är karnivor och hittas under bl a tallbark. Vid inventeringen funnen i fönsterfällor i objekten Högasand och Hjärtsjömåla. I Artportalen finns fyra fyndlokaler angivna samtliga från länets västra del.

Thamiaraea hospita, en kortvinge, H4 -93,

Lever i träfjärilsgångar i eker och vid savflöden (Palm 1959). Vid inventeringen funnen i fönsterfällor på Bålabacken och Västra Torsö. I Artportalen finns två fynd angivna från länet varav ett är från Sternö.

Phyllodrepa (Hapalarea) nigra, en kortvinge, LC 2015

En eurytop art som kan förekomma på savflöden, på trädsvamp och i ihåliga träd (Palm 1959). Arten anges som karnivor i Artdata. Vid inventeringen funnen i Hjärtsjömåla och Västra Torsö. I Artportalen finns åtta fyndlokaler angivna från länet.

Euplectus nanus, en klubbhornsbagge, LC 2015

Lever under barken på döda barrträd. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Bålabacken. I Artportalen finns tjugofem fyndlokaler från länet inrapporterade.

Paromalus parallelepipedes, en stumpbagge, NT 2000

Arten är rovdjur på barkborrar på nydöd tallved. Den har sin huvudsakliga utbredning i östra Mellansverige. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Bålabacken. I Artportalen finns två fyndlokaler angivna från länet nämligen Stenhagen vid Karlshamn och Västra Torsö.

Carcinops pumilio, en stumpbagge, LC 2015

En karnivor som har en sydostlig utbredning i landet. Vid inventeringen funnen i fönsterfällor i objekten Bålabacken och Västra Torsö. I Artportalen finns sex fyndlokaler angivna från länet.

Margarinotus brunneus, en stumpbagge, NT 2010

Ett rovdjur som lever i spillning och kadaver på öppen mark. Tidigare utbredd från Skåne till Hälsingland. Sentida fynd främst i sydligaste Sverige samt längs kusterna till Bohuslän och Uppland. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i Högasandreservatet. I Artportalen finns 13 fyndlokaler angivna från länet.

Malthodes mysticus, en flugbagge, LC 2015

En karnivor. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i objektet Hjärtsjömåla. I Artportalen finns ett fynd inrapporterat från länet nämligen från Sjöarp i Bräkne Hoby.

Malthodes crassicornis, en flugbagge, LC 2015

En karnivor. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Hallanäset. I Artportalen finns sju fyndlokaler inrapporterade från länet.

Hypoganus inunctus, blankknäppare, NT 2000

Larven lever i stubbar och lågor med vitrötad ved av ett flertal, övervägande ädla lövträd - i synnerhet ek. Ibland påträffas den även i levande men rötskadade träd. Känd från spridda landskap från Skåne till Västmanland. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Aspö Norr. I Artportalen finns hela 46 fynd inrapporterade från länet.

Ampedus sanguineus, en rödrock, LC 2015

Arten är utbredd i talldominerade, solvarma barrskogar i Syd- och Mellansverige. Vid inventeringen funnen i Aspö Syd och i Tallets naturreservat. I Artportalen finns arton inrapporterade fynd från länet av arten. En del rör dock som vanligt återfynd från tidigare kända lokaler.

Selatosomus cruscatus, en knäppare, LC 2015

Arten förekommer sällsynt i landets södra och mellersta del. Vid inventeringen funnen på Hallanäset. I Artportalen finns två fynd från länet båda belägna i länets västra del.

Xylophilus corticalis, en halvknäppare, H2 -86, NT 2015

Larvutvecklingen sker i ganska lös, vitrötad ved i såväl stående som liggande löv- och barrträdved. Angrepp är påträffade i både herbiciddödad björk och branddödad ek. Larver har även påträffats i vanliga avverkningsstubbar av björk. Känd från spridda landskap från Skåne till Gästrikland. I Artportalen finns ett tidigare fynd rapporterat från länet rapporterat av Rickard Baranowskij år 1999. Vid inventeringen fångades arten i fönsterfälla på Hallanäset. Den av Baranowskij angivna fyndorten Pieboda ligger strax söder om Hallanäset. Arten är mycket lokal, och även om den kan leva i många olika trädslag, ställer den höga krav på kvalitén på rötveden. Den är nästan uteslutande funnen inom områden där det finns många andra rödlistade vedlevande insekter. Möjligheten att ha kvar arten inom kulturskogen bedöms som små såvida man inte generellt ökar lövinblandningen och mängden med död ved speciellt av björk, klibbal och bok i skogen. Arten är hotad på flera av sina lokaler i landet.

Hylis cariniceps, en halvknäppare, NT 2000,

Larven är främst påträffad i grenar av hassel och avenbok samt i murgröna, men också i lågor av gran. Känd från spridda landskap från Skåne till Gästrikland. Vid inventeringen funnen på Bålabacken. I Artportalen finns inga tidigare fyndrapporter från länet men från gränsområden i norr.

Hylis foveicollis, en halvknäppare, NT 2000,

Utvecklas i brunrötade stammar och grövre grenar av de flesta trädslag, även om lågor av gran och bok dominerar. Känd från spridda landskap från Skåne till Dalarna. Vid inventeringen funnen i Högasand, Prästatallet Eriksholm, Tattamåla, Västra Torsö och Hallanäset. I Artportalen finns 16 inrapporterade fynd av arten från länet.

Hylis olexai, en halvknäppare, NT 2000,

Lever i brunrötad ved i grova stubbar och lågor, främst av bok men även funnen i björk och hästkastanj. Utbredd från Skåne till Östergötland, och nyligen funnen även i Uppland. Vid inventeringen funnen i Högasand, Aspö Syd, Tallet, Hjärtsjömåla, Västra Torsö och Hallanäset. I Artportalen finns ett totalt fyndlokaler från länet angivna.

Trixagus leseigneuri, en småknäppare, LC 2015

Arten är fungivor. Den är sällsynt och lokal men måhända förbigången. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i Talletreservatet. I Artportalen finns fynd rapporterade från Asarum i länet.

Melanophila cyanea, blå praktbagge, LC 2015

Den blå praktbaggen har en sydostlig utbredning i landet med spridda förekomster även i övrigt. Arten lever i och under barken på nydöda tallar i solexponerat läge. Vid inventeringen fångades ett ex. av arten i en fönsterfälla på Aspö Norr. I Artportalen finns sex noteringar från Blekinge och den av Rickard Baranowskij från 2004 härrör sannolikt från den nu inventerade lokalen. Fynd före 2000 saknas, vilket indikerar att arten är tämligen nyetablerad i länet. Det kan ses som ett tecken på att tallmiljöns mer lättspredda skalbaggsarter håller på att återta sedan länge förlorade positioner i länet.

Buprestis octoguttata, åttafläckig praktbagge, H4 -93, NT 2000

Lever i döda rötter och stamdelar av tall på hällmarker och sandiga eller grusiga marker. Larvutvecklingen sker ofta i döda veddelar i levande träd, t.ex. i rötter som korsar gångstigar. Dessutom i drivved efter havsstränder. Påträffad i de flesta landskap från Skåne till Dalarna och Hälsingland men med en tydlig sydostlig dragning med koncentration till Södermanland, Gotland och kustremsan från Södermanland söderut. I Artportalen finns tre lokaler angivna från Blekinges mellersta och östra kustpartier. Arten saknas i Skåne. Vid inventeringen noterad som angrepp från Högasand.

Anobium punctatum, strimmig trägnagare, LC 2015

Larven lever i död ved dels som skadedjur på möbler och trähuskonstruktioner dels i det fria. Vid inventeringen funnen i objekten Bålabacken, Västra Torsö. I Artportalen finns fyra lokaler inrapporterade från länet.

Anobium rufipes, en trägnagare, LC 2015

Larven lever i torr, död lövved och arten förekommer spridd över östra och södra delarna av landet, men är för det mesta ganska sällsynt (Ehnström & Axelsson 2002). Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Hallanäset. I Artportalen finns sex fyndlokaler angivna från länet.

Epuraea marseuli, en glansbagge, LC 2015

Lever i anslutning till svampangripen bark och död ved. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Hallanäset. I Artportalen finns 11 fyndlokaler angivna från länet.

Carpophilus marginellus, en glansbagge, LC 2015

Arten lever i död ved och bark. Tyngdpunkten i artens svenska utbredning ligger i östra Mellansverige. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i objektet Högasand. I Artportalen angiven från tre lokaler i länets västra hälft.

Ipidia binotata, en glansbagge, NT2010, VU 2000, H2 -93, H1 -86

Larvutvecklingen sker i anslutning till trädsvampar under bark på döda träd. I Sverige är de flesta fynden gjorda på granstubbar och lågor med klibbtickor. Fynd föreligger även från tall, björk, asp och bok. Känd från spridda landskap från Skåne till Medelpad. Arten har länge betraktats som en stor sällsynthet och urskogsrelikt. Den uppmärksammades redan på 1950-talet av Arne Sundholm (Sundholm 1955) i ett reliktartat boksogsområde i norra Blekinge som allmänt kallades Sachsiska Schweiz. Som framgår av rödlistehistoriken har arten glädjande nog på senare tid haft en positiv populationsutveckling. Vid inventeringen funnen i Tallets naturreservat och i Högasand. I Artportalen finns åtta fyndlokaler sedan tidigare inrapporterade från länet.

Glischrochilus quadriguttatus, en glansbagge, NT 2005

Förekomst i Syd- och Mellansverige med ökad frekvens söderut. Larvutvecklingen sker i savindränkt bark och kambievävnad i anslutning till savflöden på lövträd, t.ex. ek, bok och björk. Förutom vid savflöden kan larverna tydligen även utvecklas hos barkborrar. Vid inventeringen funnen i fönsterfällor på Västra Torsö och Hallanäset. I Artportalen finns 13 fyndlokaler angivna från länet.

Rhizophagus depressus, en barkglansbagge, LC 2015

En fungivor som främst lever under barken på nydöda tallar tillsammans med mörghäpnar. Utbredd från Skåne till Pite lappmark. Vid inventeringen är arten funnen i objekten Bålabacken och Västra Torsö. I Artportalen finns tio fyndlokaler för arten inrapporterade bl a Sternö och Högasand.

Rhizophagus perforatus, en barkglansbagge, LC 2015

Arten är fungivor och lever i svampangripen ved och bark på lövträd. En sällsynt sydlig art. Vid inventeringen noterades arten i objektet Aspö Syd. I Artportalen finns sju fyndlokaler inrapporterade från länet bl a Sternö.

Cryptolesthes corticinus, en ritsplattbagge, LC 2015

Lever under barkflagor vid basen av levande tallar, gärna på hållmarker. Arten har en lokal och tämligen sällsynt förekomst centrerad mot landets sydöstra delar. Vid inventeringen fångades arten i fönsterfällor i

Högasandreservatet och på Bålabacken. I Artportalen finns från länet två fynd rapporterade båda belägna i länets västra del.

Cryptophagus populi, en fuktbagge, H4 -93

Arten lever som rovdjur i anslutning till lövträd. Den har en sydostlig utbredning i landet. Vid inventeringen funnen i fönsterfällor i Tallets naturreservat och på Västra Torsö. I Artportalen finns fem fyndrapporter från länet.

Cryptophagus quercinus, en fuktbagge, NT 2010, H2 -93

Lever i ihåliga träd, främst ek och asp, men även andra löv- och barrträd. Utbredd från Blekinge till Norrbotten. Vid inventeringen funnen i fönsterfällor i Tallets naturreservat och på Bålabacken. I Artportalen finns tre fyndrapporter från länet norra delar.

Cryptophagus denticulatus (pseudodentatus), en fuktbagge, LC 2015

Lever i skogsmiljöer i anslutning till bark, ved och svamp. Rapporterad från landets södra hälft med enstaka fynd norröver. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i Västra Torsö. I Artportalen finns tre fynd rapporterade från länet.

Atomaria analis, en fuktbagge, LC 2015

En fungivor som lever i anslutning till ekar och andra lövträd men även i kreatursspillning. Vid inventeringen funnen i fönsterfällor i Prästatallet och på Bålabacken. I Artportalen finns tolv fyndlokaler från länet inrapporterade. En av dessa gäller Diabasgången på Sternö.

Atomaria pusillus, en fuktbagge, LC 2015

Arten har en spridd och lokal förekomst i landet med en viss förtätning av fynden mot sydost. En fungivor som bl a lever i svampangripna ved- och barksubstrat. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Bålabacken. I Artportalen finns tre fyndlokaler inrapporterade från länet.

Enicmus transversus, en mögelbagge, LC 2015

En fungivor knuten till svampangripen bark och ved av gran och diverse lövträd. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Bålabacken. I Artportalen finns tretton fyndlokaler inrapporterade för länet.

Stephostethus alternans, en mögelbagge, H2 -93, NT 2010

Lever på svampiga grenar och stammar av olika ädla lövträd, i Skåne troligen främst bok, längre norrut även andra trädslag. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Bålabacken. I Artportalen finns tre fynd angiva från länet samtliga från länets västra del.

Cartodere nodifer, en mögelbagge, LC 2015

En fungivor som lever i skogsmiljö. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Hallanäset. I Artportalen finns sexton fyndlokaler från länet inrapporterade.

Mycetophagus quadripustulatus, stor vedsvampbagge, NT 2000

Knuten till trädsvampars fruktkroppar samt till mycelrik lövträdsved, främst fjällticka på gamla almar och askar, men även svavelticka på ek. Utbredd från Skåne till Uppland och Värmland. Vid inventeringen funnen i sidfallfälla på nydöd tallåga i Högasandreservatet. I Artportalen är fynden från Blekinge centererade till området mellan Karlskrona och Ronneby.

Euglenes oculatus, mörk ögonbagge, NT 2000

Utvecklas i brunrötad ved av lövträd, främst i gamla, ihåliga ekar. Känd från Skåne, Småland, Öland, Gotland, Östergötland, Södermanland, Uppland, Västmanland och Värmland. Vid inventeringen noterades arten i objekten Högasand, Prästatallet, Tallet, Tattamåla, Bålabacken och Hallanäset. I Artportalen finns fem fyndlokaler angivna från länet.

Euglenes pygmaeus, en ögonbagge, LC 2015 Tallet^{17,18},

Har likartat levnadssätt som föregående art men har en nordligare utbredning och bör därför vara mindre beroende av ädellövmiljöer. Vid inventeringen fångades arten i fönsterfällor i objekten Högasand, Tallet och Hallanäset. I Artportalen finns två äldre fynd från länet angivna.

Sphindus dubius, en slemsvampbagge, LC 2015

Arten är fungivor och hittas främst under lövträdsbark eller i anslutning till fnösstickor och andra vedsvampar. Vid inventeringen noterad i fönsterfällor i objekten Tallet och Västra Torsö. I Artportalen finns sex lokalfynd inrapporterade från länet.

Aspidiphorus orbiculatus, en slemsvampbagge, LC 2015

Lever i svampangripen bark och i trädsvampar på olika trädslag. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i naturreservatet Högasand. I Artportalen finns femton fyndlokaler angivna från länet.

Uloma culinaris, större sågsvartbagge, NT 2015

Lever under bark och i murken lövved, bland annat av bok, ek, lind och sälg, men även sekundärt i högar av gammalt sågspån. Larven lever troligen främst av gnagmjöl från andra insekter, och är bland annat påträffad i gångar av bokoxe. Förekommer från Skåne till Värmland. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Bålabacken. I Artportalen finns 21 fynd inrapporterade från länet.

Pseudocistela ceramboides, orangevingad kamklobagge, H4 -93

Lever i mulmmiljöer i såväl lövträd som i innanmurkna tallar. Utbredningen i landet är i huvudsak sydlig. Vid inventeringen funnen i fönsterfällor i objekten Aspö Norr och Hjärtsjömåla. I Artportalen finns ett 20-tal fyndlokaler inrapporterade bl a tidigare fynd i objektet Aspö Norr samt fynd i Högasand.

Mycetochara axillaris, större svampklobagge, NT 2000

Larven lever i mycelhaltig, murken ved, främst i ihåliga träd av alm, bok och ek, i Norrland företrädesvis asp. Utbredd från Skåne till Norrbotten. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla på Bålabacken. I Artportalen finns sex fyndlokaler för arten inrapporterade från länet. En av dessa är Sternö.

Cteniopos sulphureus, svavelbagge, LC 2015

Svavelbaggen är mycket sällsynt i landet med undantag för Öland, Gotland och Östra Skåne. Vid inventeringen hittades arten i fönsterfälla i Prästatallet. I Artportalen finns ett fynd inrapporterat från länet och det avser Hällevik i Mjällby.

Orchesia minor, liten brunbagge, NT 2015

Utvecklas i mycelrik ved i döda grenar och klena stammar av flera olika lövträd som ek, ask, sälg, gråal, hägg och bok men även gran. Den är även påträffad i fruktkropparna av alticka och vid några tillfällen på döda mycket grova tallar. Utbredd från Skåne till Lule lappmark. Vid inventeringen fångades arten i fönsterfälla i objektet Hjärtsjömåla. I Artportalen finns sju lokalfynd inrapporterade från länet.

Hallomenus binotatus, halsfläckad brunbagge, LC 2015

Arten är en fungivor som lever på olika vedsvampar. Vid inventeringen funnen i objekten Aspö Norr, Tallet, Tattamåla, Hjärtsjömåla och Hallanäset. I Artportalen finns sju lokalfynd från länet inrapporterade med en östlig dragning.

Wanachia triguttata, trefläckig brunbagge, H4 -93

Den trefläckiga brunbaggen lever under död bark och i ved angripen av violticka. Vid inventeringen infångades arten i fönsterfällor i objekten Högasand, Prästatallet och Aspö Syd. I Artportalen finns fyra äldre fynd inrapporterade från länet

Prionus coriarius, taggbock, NT 2015

Taggbocken lever som larv i rötterna av gamla bokar och tallar. Arten finns främst längs kusterna i sydöstra delen av landet. Vid inventeringen fångad i fönsterfälla på torrtall i objektet Västra Torsö. I Artportalen finns ett större antal fynd registrerade från länet.

Hylotrupes bajulus, husbock, LC 2015

Husbocken har en sydöstlig utbredning i landet. Den lever dels i äldre timmerhus och dels i det fria framförallt på döda torrtallar i solvarma lägen. I det fria är arten sällsynt. Den har en vikande population det senaste seklet (Lindhe, A. & Jeppsson, T. & Ehnström, B. 2010). Vid inventeringen funnen i fönsterfällor på Västra Torsö. I Artportalen finns också rapporter från Högasand.

Nothorina muricata, reliktböck, VU 2000, NT 2015

Reliktböcken lever i barken på levande, solexponerade gammeltallar. Arten är kräsen vad gäller barkkvalitet och de flesta till synes lämpliga tallar där arten förekommer ratas troligen beroende på någon kemisk faktor i barken. Äldre angrepp kan ses även långt sedan en aktiv population lämnat värdträdet. Vid inventeringen noterades angrepp av reliktböck, eventuellt aktiva, från Bålabacken. I Artportalen finns sedan tidigare en rapport om reliktböck från Bålabacken liksom från Högasand där dock angreppsrapporten angavs såsom äldre.

Hylobius pinastri, liten snytbagge, LC 2015

Arten är knuten till barrskog och har viss preferens för gran. Den ynglar under barken på nydöda träd mest i fuktigt läge på rötter eller med nära markkontakt. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i objektet Aspö Norr. I Artportalen finns två fyndlokaler inrapporterade från länet.

Dryophthorus corticalis, en vivel, VU 2015

En sällsynt och lokal art som huvudsakligen har en sydostlig utbredning i landet. Larvutvecklingen sker i gammal och ganska fuktig död ved av barrträd, mer sällan i lövträdsved, bl.a. ek. Oftast i lågor men angrepp har även konstaterats i nedre delen av stående tallar. Vid inventeringen funnen i fönsterfälla i Tallets naturreservat. I Artportalen finns tre lokaler angivna från länet varav en från Rödeby och två från Kyrkhult. En av dessa rapporter är 15 år gammal och de andra fynden är 40 till 60 år gamla.

Pityogenes trepanatus, trepanerad barkborre, LC 2015

Trepanerad barkborre är en lokal art, som framförallt påträffats i kusttrakterna från Skåne till Bohuslän och Uppland. Arten är lokal och tämligen sällsynt. Arten angriper nydöda grenar av tall med en tjocklek av 2–4 cm (Ehnström & Axelsson 2002). Vid inventeringen funnen i samtliga objekt utom Tattamåla och Hjärtsjömåla. I Artportalen finns en förekomstrapport från Sternö.

Pityophthorus lichtensteini, brun tallgrenbagge, LC 2015

En tämligen sällsynt art med spridd förekomst i landet. Den trivs bäst på varma hed- och hållmarker (Ehnström & Axelsson 2002) där den angriper nydöda tallgrenar. Vid inventeringen funnen i fönsterfällor i nyckelbiotoperna Aspö Syd och Aspö Norr. I Artportalen saknas fyndrapporter från länet

Dryocoetes villosus, ekbarkborre, NT 2000

Larvutvecklingen sker i tjock, nyligen död ekbark, ofta vid basen av stående träd eller i tjockbarkiga stamdelar som ligger på marken, även i avverkningsstubbar och obarkat virke av ek. Utbredd från Skåne till Värmland. Vid inventeringen fångad i fönsterfälla i objektet Aspö Syd. I Artportalen finns 13 fyndlokaler från länet angivna.

ÖVRIGA INSEKTER

Vespa crabro, bålgeting, H2 -93,

Bålgetingen är en utpräglad sydlig art som är knuten till skogar med stort inslag av lövträd, framför allt ekar. Boet byggs ovanjordiskt, oftast i en ihålig ek. I Finland var arten utbredd ända fram till början av 1940-talet. Under de följande 50 åren var den nästan försvunnen, men från 1990-talet började den uppträda i södra och senare i sydöstra Finland, där den numera är ganska vanlig (Gärdenfors m fl 2002). Ett liknande historiskt förlopp har även konstaterats i Sverige vilket bland annat avspeglas i den historiska rödlistebedömningen. Vid inventeringen infångades bålgeting i fönsterfällor i objekten Aspö Syd och Bålabacken. I Artportalen finns ett större antal observationer av arten inrapporterade från länet. Arten torde gynnas om somrarna framdeles blir varmare, men skulle en klimatsvängning ske mot kallare somrar kan populationerna av bålgetingen och dess följearter, bland annat bålgetingkortvingen, snabbt krascha igen.

Aputura iris, sälgskimmerfjäril, NT 2000, H3 -93

Sälgskimmerfjäril påträffas i lövskogstrakter med en bestämd mosaik bestående av värdväxterna sälg *Salix caprea*, gråvide *S. cinerea* och bindvide *S. aurita*, öppnare gräsmarker och savande lövträd, främst ek *Quercus robur* och björk *Betula* spp. Sälgskimmerfjäril påträffades första gången i Sverige på Stårnö i Blekinge 1981. I Skåne upptäcktes den första populationen på Kullaberg 1983. Dessa etableringar härrör sannolikt från migrerande fjärilar med olika ursprung, från Bornholm respektive Själland. Under de senaste 20 åren har arten sakta spritt sig till stora delar av Skåne. Vid inventeringen infångades ett ex. av arten i en fönsterfälla i Talletreservatet. I Artportalen finns nu ett 100-tal observationer från Blekinge av denna mycket iögonenfallande och samlarattraktiva art.

Råd inför det fortsatta arbetet i länet inom aktuella ÅGP för vedskalbaggar knutna till tall

Inventeringen har visat att Blekinge ligger perifert i förhållande till förekomsten av de arter som i ÅGP-sammanhang lyfts fram när det gäller bevarandet av skalbaggsarter knutna till tallförekomst. Här är en stor skillnad vid en jämförelse med ÅGP-arter knutna till bok och ek där Blekinge har ett centralt läge. Man kan också se att trots att samtliga fjällor vid denna inventering placerats på optimala lägen för fångst av tallberoende arter, ett stort antal lövskogsberoende arter infångats. Det innebär att om fjällplaceringar i de här aktuella objekten i stället fokuserat på intressanta lövträdssubstrat resultatet sannolikt blivit ett högre antal rödlistade arter.

När det gäller främjandet av hotade tallbundna arter i form av naturskyddsåtgärder kan följande rådges:

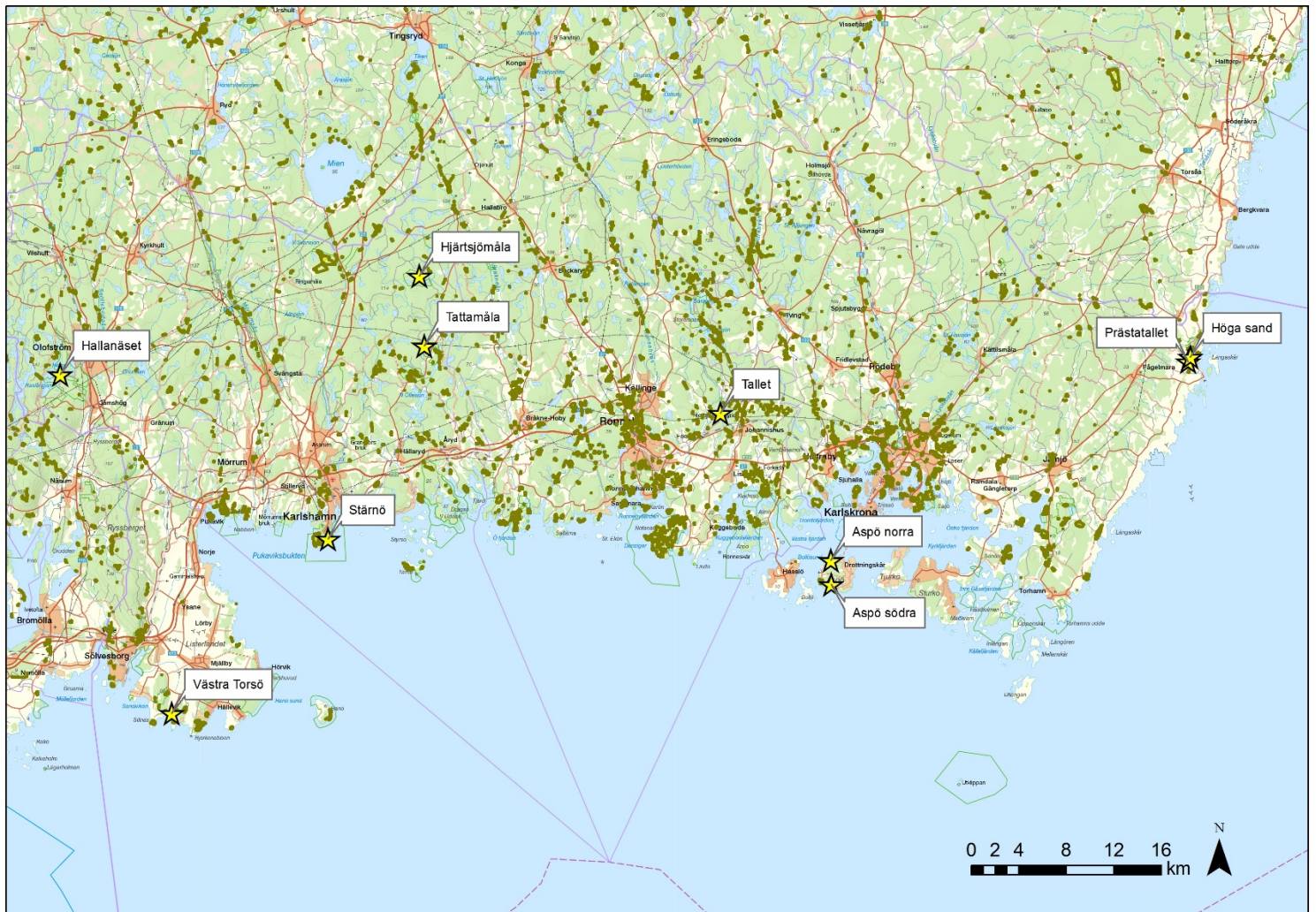
1. Ge formellt skydd åt så stora områden som möjligt. Där skydd redan finns utöka med lämpliga miljöer i närområdet. Tänk i klusterperspektiv för att nyttja konnektivitetsmöjligheter.
2. För att förbättra konnektivitet implementera grön infrastruktur i ett landskapsperspektiv där också grannlän involveras. Detta är ett mycket långsiktigt arbete som inte kommer att ge snabba resultat i målen att skaffa livskraftiga, hållbara populationer hos åtgärds-programmens fokusarter. Åtgärden är dock strategiskt riktig i det långa perspektivet.
3. Vid skötsel av skyddade områden bör lämplig avvägning mellan öppna och slutna miljöer eftersträvas. Eftersom skogsmiljöer på icke hållmarker tenderar att sluta sig för mycket bör inriktningen vara att fokusera på behoven att klara öppenhet och solexponering. Brand bör vara ett normalt skötselinslag i större objekt. Efter spontana skogsbränder i matrixen bör omedelbart utredas lämpligheten och möjligheten att freda brandfältet. Vid bränder i redan skyddade områden bör omedelbart en bedömning göras av hur långt branden kan få löpa innan släckning måste ske. Där måste skyddet av befintliga naturvärden samt omgivningar beaktas. Nydöd tallved är en stor bristvara i de inventerade objekten. En planerad process för skapande av kontinuitet i tillgång på nydöd tallved i dessa områden rekommenderas.
4. En förbättrad naturvårdshänsyn i det vanliga skogslandskapet måste tillskapas för att bredda den geografiska tillgången på lämpliga habitat. Bl. a. är det viktigt att stormfällda frötallar inte regelmässigt upparbetas utan att en spridd förekomst av sådana med kontinuitet tillskapas i skogslandskapets matrix.
5. Direkt överföring av arter kan övervägas. Detta ger en snabbare effekt vad gäller uppbyggnad av nationellt hållbara populationer av fokusarterna enligt ÅGP målen än resultaten från uppbyggande av grön infrastruktur. Sådana åtgärder bör dock bl. a. föregås av en bedömning av om mottagarområdet kommer att ge kontinuitet i den aktuella artens miljökrav samt att populationen i donatormiljön inte skadas. Beslut om sådana åtgärder bör tas på nationell basis och förutsätter samarbete mellan berörda län.

Referenser

- Ehnström, B. & Gärdenfors, U. & Lindelöw, Å. 1993. Rödlistade evertetrater i Sverige 1993. Databanken för hotade arter. Uppsala.
- Ehnström, B. & Axelsson, R. 2002. Insektsnag i bark och ved. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Ehnström, B. & Bader, P. 2013. Åtgärdsprogram för jättepraktbagge 2013–2017. Rapport 6584. Naturvårdsverket.
- Gärdenfors, U. (ed.) 2000. Rödlistade arter i Sverige 2000. ArtDatabanken, SLU, Uppsala
- Gärdenfors, U., Aagaard, K., Biström, O. (red) & Holmer, M. (ill). 2002. Hundraelva nordiska evertetrater. Handledning för övervakning av rödlistade småkryp. Nord 2002:3. Nordiska Ministerrådet och ArtDatabanken.
- Gärdenfors, U. (ed.) 2005. Rödlistade arter i Sverige 2005. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Gärdenfors, U. (ed.) 2010. Rödlistade arter i Sverige 2010. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Gärdenfors, U. (ed.) 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Jonsell, M & Eriksson, P. 2001. Jämförelse av vedskalbaggsfaunan på gran och björkhögstubbar mellan naturreservatet Båtfors och dess omgivningar. – Ent. Tidskr. 122 (3): 107-122. Lund
- Lindhe, A. & Jeppsson, T. & Ehnström, B. 2010. Longhorn beetles in Sweden – changes in distribution and abundance over the last two hundred years. Ent. Tidskr. 2010 vol 13(14).
- Niklasson, M. & Nilsson S.G. 2005. Skogsdynamik och arters bevarande. Bevarandebiologi, skogshistoria, skogsekologi och deras tillämpning i Sydsveriges landskap. Naryana Press.
- Palm, T. 1959. Die Holz- und Rindenkäfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. Opuscula Entomologica Supplementum 16: 1–374.
- Pettersson, R.B. 2013. Åtgärdsprogram för skalbaggar på nyligen död tallved 2014–2018. Rapport 6599. Naturvårdsverket.
- Wikars, L-O. 2014. Åtgärdsprogram för skalbaggar på äldre död tallved 2014–2018. Rapport 6629. Maj 2014. Naturvårdsverket.

Bilaga 1

Karta över inventerade områden

Bilaga 2

Placering av fällor, koordinater enligt Sweref99TM

Tabell 1. Placering av fällor

Lokal	Fälla Nummer	Koordinater Sweref99TM	
Högasand	1	6237731	563542
	2	6239120	564356
	3	6238437	563806
	3 sidff	6238441	563806
	4	6237838	563522
Prästatallet	5	6236717	563178
	6	6236736	563189
	7	6236630	563139
	8	6236662	563179
Aspö Syd	9	6211770	533080
	10	6217959	533124
	11	6217968	533134
	12	6217477	533141
Aspö Norr	13	6211770	533003
	14	6219830	533122
	15	6219821	533023
	16	6219795	533927
Tallet	17	62322173	523757
	18	6232180	523730
	19	6232170	523697
	20	6232190	523704
Hjärtsjömåla	21	6243659	498349
	22	6243749	498360
	23	6243724	498452
	24	6243705	498435
Tattamåla	25	6238015	498898
	26	6237990	498889
	27	6237963	498873
	28	6237967	498848
Bålabacken	29	6222043	490708
	30	6222036	490795
	31	6222091	490817
	32	6222047	490860
	32 sidff	6222054	490875
Västra Torsö	33	6206841	477944
	34	6206379	477945
	35	6207018	477419
	36	6207031	477439
Hallnäset	37	6235600	468165
	38	6235643	468177
	39	6235672	468224
	40	6235610	468212

Länsstyrelsen Blekinge

SE- 371 86 Karlskrona

Telefon: 010-224 00 00

E-post: blekinge@lansstyrelsen.se

www.lansstyrelsen.se/blekinge

Rapporter Länsstyrelsen Blekinge län ISSN 1651-8527